

کاربرد سیاست مدیریت تقاضای سفر (TDM) در قالب الگوی توسعه شهری حمل و نقل محور (TOD) با رویکرد توسعه پایدار

سمانه شریعتی (دانشجوی کارشناسی ارشد، رشته برنامه ریزی شهری و منطقه ای، دانشگاه شیراز)
Email: samaneh.shariati@yahoo.com

چکیده

گسترش شهرنشینی و توسعه شهری روز افزون، ارتباط نامناسب حمل و نقل و کاربری ها و ضعف مدیریت سیستماتیک حمل و نقل شهرهای بزرگ ایران منجر به افزایش حجم ترافیک در خیابان های شهری شده است. لیکن این افزایش تراکم در شریان های اصلی شهر و همچنین وضعیت ناهه سامان نظام توزیع کاربری ها در ساختار شهری و عملکرد ضعیف شبکه معابر به لحاظ ظرفیت و ایمنی تردد، منجر به شکل گیری و بروز ناهه سامانی ها در عرصه اقتصادی، اجتماعی، کالبدی و زیست محیطی از جمله آلودگی هوا، برهم زدن روابط اجتماعی سنتی و سلامتی روانی ساکنین و اتلاف وقت و هزینه های هنگفت شده و بخش زیادی از زمان و سرمایه مدیریت شهری را به چالش طلبیده است. پژوهش حاضر نشان می دهد که اجرای سیاست مدیریت تقاضای حمل و نقل با رویکرد توسعه پایدار در کنار الگوی توسعه شهری حمل و نقل محور از مهمترین سیاست های اثرگذاری هستند که در طی یک فرایند مشخص به سازمان یابی فضایی، تکوین منطقه ای مطلوب و افزایش کیفیت زندگی در این کلانشهر ها منجر می گردد.

واژگان کلیدی:

توسعه پایدار، حمل و نقل پایدار، مدیریت تقاضای حمل و نقل، توسعه شهری حمل و نقل محور